

FOMENT

DIARI NACIONALISTA REPUBLICA

REDACCIO I ADMINISTRACIO

PERLA, 2.—REUS

TELÉFON N.º M. 168

NO S'RETORNEN ELS ORIGINALS

ENCARA QUE NO S'PUBLIQUIN

Any XIII

Núm. 206

Reus, dijous 12 de Setembre de 1918

PREUS DE SOTSCRIPCIO

REUS. . . Ptes. 1'50 al mes.

Fora. . . 4'50 trimestre.

Estranger. . . 9'—

Número solt 5 cèntims

SABONERIA QUEROL

Fàbrica: Carrer Boule (darrera de Teatre Fortuny)-Tel. 318

	Pessetes	Pessetes
Classe Extra, blanc, Quintà (41'6 kgs.) a	55'50.	Arroba 13'90
" Superior "	54'—	" 13'50
" Primera "	50'50	" 12'65
" Segona "	46'50	" 11'65
" Tercera "	44'05	" 11'15
" Corrent "	40'—	" 10'—

FRANC FABRICA

ENFERMETATS DELS NOIS

Pel metge especialista Francesc Figuerola

DE L'HOSPITAL CÍVIC-MILITAR i DEL DISPENSARI MUNICIPAL

LABORATORI de SEROLOGIA i BACTERIOLOGIA
i d'anàlisi químic aplicat a la clínica

REACCIÓ DE WASSERMANN

Carrer de la Font, 12.-Reus

Consulta de 3 a 5

Iglesia i Patria

«La Publicidad d'ahir inserta sots aquest títol, un notable article de'n M. de Unamuno, del que'n reproduim els següents paràgrafs.

«La Iglesia debe ser un medio religioso y no un fin; pretende haber sido instituida para salvar las almas de los fieles y esta salvación es el verdadero fin religioso. De aquí pasaron los teólogos católicos a enseñar que fuera de la Iglesia, de la suya, se entiende, de la romana y papal, no hay salvación.

Un proceso análogo ha ido siguiendo esa otra religión del patriotismo, como se ve muy bien entre los trogloditas y patrioterros de toda laya.

Las patrias, las naciones, las sociedades civiles son medios para cumplir la justicia y no fines en sí. El fin de las patrias es procurar libertad a los ciudadanos para que éstos puedan realizar su fin individual, que es el de desarrollar su personalidad espiritual toda. El fin de las patrias todas es la más perfecta realización del hombre. Y como la libertad es la conciencia de

la ley civil se ha podido decir, que fuera de la patria, de la sociedad civil, no hay libertad. Los salvajes no son en realidad libres.

Pero este principio de que fuera de la patria no hay libertad ha se convertido en un dogma, con el valor de los dogmas eclesiásticos—eclesiásticos y no religiosos, pues la religión no tiene dogmas—y también en patriotismo, como en eclesiasticismo, se ha delegado y hay la terrible fe implícita, que es la que permite el despotismo con su cola de tratados secretos, y se ha venido, por último, al dogma de la infalibilidad política del soberano. En cuanto el soberano llamase Kaiser o de otro modo, declara la guerra a otra patria, el súbdito no puede discutir la justicia de esa guerra y es deber suyo acudir a ella.

El bárbaro atorismo aquel de que contra su padre no hay razón, se ha aplicado a la patria. Y se llama ir contra la patria oponerse a sus injusticias y denunciarlas. Pero la conciencia civil del ciudadano, su sentimiento de la justicia, debe estar por encima de ese supuesto deber patriótico.

Y hay troglodistas o patrioterros de esos para los cuales no les es lícito al ciudadano oponerse a los supremos decretos de guerra o paz del soberano, y los hay por falta de conciencia propia civil. Este bárbaro principio es una de las mayores vergüenzas del espíritu militar. Porque el espíritu militar pres-

BANC DE REUS de Descomptes i Préstams

Admetem en concepte de DIPÓSIT DE CUSTODIA lliure de comissió de tota classe de títuls, cuidant del cobro dels respectius cupons al seu venciment.

Otorguem préstecs sobre valors de contractació corrent.

Rebem valors en compte corrent, franc de comissió, cuidant aixímateix del cobro pels cupons i abonament en compte del seu producte mitjansant avís.

Per a la custodia dels valors posem una *cambrà acui-
raçada* posada a cobert de tot risc, oferint les majors condicions de seguretat.

Cupons LA UNIÓN

SOCIETAT ANÓNIMA FUNDADA EN 1912

En tots els establiments on verifiquen les vostres compres demaneu **Cupons LA UNIÓN** i obtindreu, sense altre molestia que la de col·leccionar dits cupons, un regal a vostre gust, gratuïtament.

Els **Cupons LA UNIÓN** són els més garantits i els que ofereixen millors regals.

Visiteu el local-exposició d'objectes, amb entrada lliure, situat en el carrer **MONTEROLS, 23**, SUCURSAL N.º 3, **Telefon n.º 36**

Local Central: Petrixol, 12, Barcelona || Sucursal n.º 2 Petrixol, 4, Barcelona
Sucursal n.º 1 Salmerón, 116, || Sucursal n.º 3 Monterols, 23, Reus.

DEMANEU EN TOTS ELS ESTABLIMENTS CUPONS LA UNIÓN

vors i cossos estranys no passin de un 2 per 100. No podran admetre's, ni com a classe corrent, sense gran detriment del seu valor, els blats húmits i els que continguin xines, arenes o terra en quantitat superior al 1 per 100, entenent-se que els que rebassin aquest percentatge se estimaran com adulterats, i per lo tant inadmissibles.

Quan per negar se els posseïdors de la mercaderia a cedir-la a l'edificat preu no hi hagués necessitat de acordar la incautació que prevé la llei de 11 de novembre de 1916, el preu regulador que es fixarà al blat serà el de 44 pessetes els 100 kilograms, amb objecte de que existeixi marge suficient per a que els naturals gastos de les trabes no redundin en perjudici del consumidor.

Tenint en compta la situació i necessitats de cada provincia, així com els camins habituals del comerç de blats, se senyala als Sindicats les respectives zones d'adquisició.

Per a Tarragona dicta la següent disposició:

El de Tarragona, en les de Lleida, Osca i Saragossa (pobles compresos entre Puebla de Híjar i Fallón).

LA GUERRA

Resum de la situació

Els alemanys se troben ara en ses posicions més fortes. Durant la retirada, han pogut concentrar entre Sant Quintí i La Fère una gran quantitat de canons. La resistència que han d'oposar serà sangnanta, perquè darrera del front actual hi passen les grans línies de comunicació que nutreixen a tot el front germànic. No obstant, i per si Foch els sorprengués novament en algun punt, prenen precaucions els invasors, i ja s'observen incendis darrera de Douai i Cambrai, així com darrera de Sant Quintí. Els periódics de París semblen indicar la necessitat de donar un descans a les

cribe que no se puede discutir la licitud de una guerra a que se lanza la patria representado por su soberano o sea, en la práctica, a que el soberano lanza a la patria. Y la lanza a ella empujando las más de las veces por esa tenebrosa camarilla, compendio de barbarie y despotismo, que es el Estado Mayor del Ejército. La gloriosísima revolución que fué en Francia el «affaire» Dreyfuss, fué el pueblo la verdadera patria—que esta es la congregación de los ciudadanos todos—contra el Estado Mayor que pretendía monopolizar el patriotismo e imponer a los ciudadanos la fe patriótica e implícita y el terrible dogma del secreto profesional.

El patriotismo militarista o autoritario, el que rechaza el libre examen, no es sino la religión eclesiástica trasladada a lo temporal y terreno. Y así como el verdadero cristianismo, el evangélico, ha tenido siempre contra el eclesiasti-

cismo, así el verdadero patriotismo el civil, el que sabe que la patria no es sino un remedio para realizar, por la libertad, la justicia, tendrá que luchar contra el militarismo, que no es el predominio del ejército precisamente, sino de los dogmas de la profesión militar de que son depositarios los tenebrosos Estados Mayores que juegan con la paz de los pueblos.

El comerç del blat

Una real ordre del ministeri de Abastiments, publicada en la «Gaceta», disposa lo següent:

«El preu màxim autoritzat per la Comissaria general d'Abastos per a la compra de blat per cessió voluntaria dels tenedors se refereix als de qualitat superior, o sigui a aquells quin pes específic no baixi de 79 kilograms l'hectòlitre, i en els que ségol, ordi i demás lle-

trones aliades, que combaten des del dia 18 de juliol. L'alarde de resistència, de capacitat combativa, que han portat a terme els exèrcits aliats, deix aïllat, i constitueix, sense cap dubte, el més gegantesc aconseguint militar de tota aquesta guerra.

De totes maneres, és de creure, donat el temperament den Foch i les seves teories, que el repós serà molt curt, i que si troben masses dificultats en el front Hindenburg-Sigfred, atacarà fortament en altre punt, i sorgirà l'operació d'ample importància estratègica en que tots pensen i que tots els francesos esperen. Cinquanta dos dies de batalles contínues, en les que ha resplandescut amb força no igualada fins ara el geni den Foch, han retornat als francesos tot el territori que els alemanys conqueriren en cent vint dies. Foch ha realitzat, amb molta més brillantesa que Ludendorff, el seu programa estratègic, empleant per això la mitat del temps que empleà el comandament alemany. Prop de 160.000 presoners, de 3.000 canons, 14 ó 15.000 ametralladores i centenars de pobles, representen, además de tot l'immens botí de diversos ordres, la derrota soferta pels alemanys, que creien alcançar amb la punta de ses espases les torres de Nostra Senyora de París o les costes de Calais i Boulogne.

Després de tot això, Clemenceau anuncia un breu repós per als soldats, i dona la seguretat de que ni ara, ni a la tardor, ni a l'hivern, hi haurà treva per als combatents alemanys.

Curs de les operacions

Entre el Soma i l'Oise, els francesos continuaren progressant, a pesar de la viva resistència dels alemanys.

Han passat més enllà de Hincourt i rebutjaren un contraatac prop de Essigny le Grand.

Els combats s'han desenrotllat a lo llarg de la carretera La Fere-

Sant Quintí. Els francesos ocuparen Travecy.

Al Sur de l'Oise, han rebutjat repetits contraatacs en la regió de Laffaux.

En els Vosgos fracassaren dos atacs de sorpresa alemanys.

—Segons el parte britànic d'ahir, l'enemic efectuà la nit anterior altre contraatac contra les posicions que els anglesos havien conquerit a l'Oest de Gouzeaucourt, essent completament rebutjat. Per la nit avançaren els anglesos les seves línies al Sur de Havrincourt. També avançaren al Noroest de Neuve-Chapelle i Oest i Nord de Armentieres.

Notes polítiques

El Sr. Cambó

El ministre de Foment ha sigut obsequiat a Gijón amb un banquet que li oferiren els elements industrials. A les postres el senyor Cambó feu l'obligat discurs, en el que enumerà els projectes que pensa presentar al Parlament. Entre ells figura un plan general de carreteres. Respecte als ports el senyor Cambó se proposa atendre primerament a habilitar els més importants de cada regió, i especialment aquells que tinguin una íntima relació amb la riquesa regional, entre els quals hi inclou a Gijón.

Descobrí que la guerra ens està oferint grans ensenyances i insistí en son auguri de que quan cessin les hostilitats començara altra lluita de primeres matèries, a la qual pot Espanya concórrer en condicions molt ventajoses.

Terminà dient que és autonomista enragé, i que, a pesar de formar part d'aquest Govern, ell no renuncia a la seva política de sempre ni ha perdut sa significació política, i que passi lo que passi ell és i serà autonomista.

El pròxim Consell

Ja sembla definitivament fixada la fetxa del primer Consell de ministres que se celebrarà a Madrid.

S'assegura que serà demà divendres a les cinc de la tarda.

Don Llorenç Serra

Ha mort, víctima de breu enfermament, l'alcalde de Santa Coloma de Gramanet, don Llorenç Serra.

Fervent nacionalista, el senyor Serra havia lluitat sempre pels ideals que defensa la «Lliga» conseguint que a Santa Coloma obtinguessin els regionalistes nodrides votacions.

El text del present nombre ha passat per la censura

SECCIO OFICIAL

Registre Civil

INSCRIPCIONS DEL DIA 11 SETEMBRE

NAIXEMENTS

Maria Alcover Salesas. — Pere Plasa Grifoll.

DEFUNCIONS

Maria Pàmies Trill, 6 mesos, San Salvador, 7. — Josep Molias Villalta 21 mesos, Sant Esteve, 10. — Lluís Perpiñà Domenech, 52 anys, Hospital civil. — Joan Cabré Ollé, 81 anys, arraval Robuster, 14. — Josepa Torroja Torrens, 40 anys, arraval Robuster, 3. — Ignasi Alegret Rovira, 72 anys, Manicomi. — Camil Carull Espinach, 44 anys, Manicomi.

MATRIMONIS

Cap.

Jaume Simó i Bofarull

ADVOCAT DELS ILTRES. COL·LEGIS DE REUS I TARRAGONA

Despatx: Robuster, 28, ent. de 11 a 12 i de 16 a 18

DEL CERTAMEN DE L'AGRUPACIÓ HORACI

El somni d'una nit a Reims

Lema: Carmen

(CONTINUACIÓ)

II

L'estança del menjador, ara ja enllumenada, era una sala gran. Una ampla finestra comunicava amb el carrer. Els panys de les parets eren coberts de pintures verament grotesques representant escenes de casera. I per a ornaments casulans descansaven sobre regulars cartelles, un crani de buitre, un cap de cerve, ocells de plomatge maravellosos i alguns crustacis marins procedents de la mar del Nord. En un recó, la llar patriarcal on hi flamejaven joiosament tions enormes. La noia servia a la taula. Durant el sopar es parlà de les mascarades d'antany convenint tots els començals en que de cada any s'anava perdent l'alegria tradicional. Tots parlaven un argot que difícilment jo entenía. En havent acabat de sopar tothom tragué la seva pipa i l'omplia ben curulla de tabac. El vell portà de la llar en un plateret de coure unes branquetes abrasades d'un sol cap. Jo, per pur instint de imitació, vaig palpar-me les butxaques i vaig recordar-me de que jo no portava pipa, ni tabac, ni fumava. N'obstant, sentint-me trucar a l'espatlla em vaig tombar i em trobo amb la noia qui acabant d'atapear una pipa extraordinària, inclinant-se amb dolça gallardia, me l'oferia. Fos que vaig quedar estupefacte ellà em va dir:

—Que no fumeu?

No, vaig sapiguer dir-li que no, i prenent li, li vaig tocar les mans que semblaven les d'una morta en perfum de santetat, tal eren de blanques i fredes.

—Quines mans més fredes!

I sense respondre'm, donant una sacxada d'espatlles, es girà d'esquena per ocultar un arranc d'hi-

laritat. Vaig quedar-me amb els ulls estranyament oberts i en la boca una moeca d'estupidesa. Vaig contemplar-me la estranya pipa que tenia a les mans. Tenia la forma de la pipa turca nacional, llarc canó d'ambre, la tabaquera de conxa i en la cara superior portava unes incrustacions que diria eren de mara-perla. Em vaig resoldre a encendre-la. I com tirava! Francament aleshores vaig considerar-me lo desagrat que fins en aquell moment havia sigut de no dedicar-me a mantindre una pipa com qui manté un cavall per esbarjo. Mes heus'aquí que aviat vaig començar a sentir-me un no sé què dintre del cap passejant-se'm per sobre les selles, d'un costat a l'altre. Aixó amics meus, em feu pensar profundament. La pipa començà a respirar fadigosament, amb aquella grava ranera que surt del meu pit quan estic acatarrat. Vaig apartar-me-la dels llavis i escupí. Em sentia tot marejat i una gran pesantor damunt dels ulls. Vaig determinar anar-me'n a descansar. Donguí ordre de que em cridessin a temps per a poder sortir amb la diligència. Vai donar la santa nit i la noia, amb la llanterna a la ma, passà al davant meu per acompanyar-me.

III

Obrírem, la llanterna sobre la taula, el llum encés. I mentres ella s'en anà a donar la última mirada al llit i preguntar-me si tindria prou roba, jo vaig girar les polanyes perquè al sant demà les trobés ben aixutes, i:

—Escolta. Com te dius?—vaig preguntar-li tot deixant-me caure en l'ampla poltrona.

—Mignón, per a servir-vos,—va contestar-me ingenuament.

—Gracies. Tens un nom ben bonic; te felicito.—i fent una tranzacció en la veu, vaig ategi:—Escolta. Que m'hi has posat aquí?—i vaig mostrar-li la pipa.

Ella em va respondre fredament:

—Res; és a dir tabac.

—Res més?—vaig insistir.

I brandà el cap negativament.

Després continuà una breu estona entretenint-se en la cambra. Jo no la deixava de vista. Tots els moviments que ella feia es gravaven en les meves fibres sensorials d'una manera satànica. Quins flancs els seus! Quina exquisidesa de línies! Totes les meves potencies s'en sentien braument trabalsades. Finalment vaig preguntar-li:

—Tu no deus ésser d'aquesta terra, veritat?

—Soc d'Arles, jo.

—I fa temps que ets aquí?

—Bastant.

—I no t'agrada més la Provença que la Marne?

—Ja ho crec que sí; molt més. Però allà baix no hi ting ningú, sabéu? I aquí dalt tampoc, per aixó.

—Com? No tens pares?

—Per a mi varen morir el dia que van donar-me an aquesta família que diuen que son uns grans amics seus, pero jo no els conec si-nó per a servir los. A casa erem vuit germans sabéu? I el pare era jornaler, comprenéu?

—La teva vida deu haver estat un xic desventurada, veritat?

No em va respondre; vaig veure que s'amagava la cara entre les mans mig d'amagatotis i vaig creure fundadament que plorava.

—Mignón, Mignón.—Escolte'm Vols vindre te'n amb mi? T'ho dic formalment.

—Ont?

—A Catalunya. A la germana de la teva patria. A la terra del sol, de les cançons i les flors. Que no t'agraden a tu les flors?

—Molt, i per elles anyoro més que per res la meua terra. Aquí no s'en poden tindre de flors, el septentrion les mate totes.

—Vine't'en amb mi, doncs. Vols? Un somriure misteriós s'estflorà

en els seus llavis d'un rosa intensament pàlid. Rera un breu silenci, afegí dolorosament.

—I si també m'enganyaveu?

—Com?

—No, no, no. Res. Adeusiau.— i comprenent que potser havia dit massa, agafà la llanterna i preguntà: A quina hora tinc de cridar-vos? A trenc d'aua? Esta bé. Ah, escolteu. Perdoneu-me per lo de la pipa. Avui és l'últim dia de carnaval, sabeu? Una broma, sabeu, res més. Santa nit; ja, ja, ja...

Una rialla llarga i sonora vibrà per l'estança. Un cop hagué passat el llindar de la porta, va tancar. Vaig sentir com baixava l'escala de fusta i després vaig oir neta-ment el colpejar dels seus esclopets sobre el parquet del menjador. Jo vaig quedar-me absort en un caos de reflexions, allargat mandrosament en la butaca, el cap aclotat per aquell dimoni de pipa, fins que allí mateix vaig quedar-me adormit com un sòc.

J. M.ª VIDAL i PALLEJÀ.

(Seguirà)

(Treball guanyador del premi de don Joan Rebull.)

Protesta contra la censura

El diputat socialista senyor Prieto ha visitat al ministre de la Governació, per a denunciar-li la forma abusiva d'exercir la censura contra la Premsa per alguns governadors, entre ells els de Valladolid i Almeria.

També requeri el senyor Prieto al marquès de Alhucemas per a que li exposés si el criteri del Govern respecte a propaganda oral era lo mateix que per a la Premsa, amb objecte de saber a que atendre's aprop del projectat mitin de Valladolid i d'altres organitzats pels socialistes.

El ministre va prometre al senyor Prieto que en el Consell de Ministres proxim s'ocuparà d'aixó, donant-li compte immediatament de la decisió que s'adopti.

Tragi-comedia d'un aspirant a alcalde

Pifies de repetició: La superbia mala consellera.
¿A qui la vara?: Firmants incautes: L'excomunió

Pocs incidents tant còmics s'hauran produït en la politiqueta local com els provocats a redós de la qüestió entaulada en el sí de la conxorxa conservo possibilista per a la designació d'alcalde en substitució del senyor Sardá, el qui, com es veu, no és més que alcalde *in partibus*, i al qui, els possibilistes es cansen ja de tindre de maniquí.

Nomenat alcalde el dato-maurista Sardá per les exigències d'aquest al pactar amb els possibilistes, ho fou, segons se diu, per una temporada. Quan es constituí l'actual Ajuntament, els possibilistes més llestos, que son els qui ja no volien que el senyor Pallejá anés en candidatura perquè coneixien el panyo, van combinar les tinències i sindicatures excloient-ne a l'esmentat regidor, i per a calmar la grossa ambició d'aquest li deixaren entendre que als sis mesos deuria proveir-se l'Alcaldia i que allavors es faria altra combinació.

Pero veu's aquí que transcorren els sis mesos, i el Sr. Pallejá, ferm en la seva obsessió de vanitat, reclama i recorda que ell ha d'ésser l'alcalde substitut de l'actual. Els possibilistes feren l'orni. L'aspirant a alcalde s'entocadé encara més, i va dirigir-se al Comité polític del seu cassino, el qual li va respondre que eren verdes. Allavors, veient el plet perdut, el senyor Pallejá tingué una pensada genial: agafà un plec de paper i anà de casa en casa dels seus correligionaris demanant-los la firma per a una sol·licitut dirigida al Comité a fi de que es nomenés alcalde al propi senyor Pallejá, i amenaçant amb donar-se de baixa si no se l'nomenava.

Hi ha que veure la martingala de aquest cop de geni, perquè el postulant senyor Pallejá enredava als

correligionaris presentant al Comité com a segrestat i supeditat a influències estranyes, i fent veure que el Comité era favorable a que se'l nomenés alcalde. Així aquesta pressió semblava tolerable als requerits a firmar, i així pogué recullir les firmes de vint o vinticinca incautes.

Pero és el cas que el Comité possibilista no està segrestat i té d'aquesta qüestió un concepte propi; i aquest, basat en l'experiencia, que el senyor Pallejá ha estat un dels homes més funestos per al possibilisme, i que per tant no és *idoni* per al càrrec d'alcalde.

Aquest criteri del Comité s'ha anat extenent entre els firmants que lográ seduir el Sr. Pallejá, i s'han desdit de la firma. Abandonat pels seus, el senyor Pallejá peregrinà cercant l'apoi del «Centro Autonomista», pero aquí també ha fet pífia, puix avui no hi ha allí ningú disposat a rompre amb el Cassino bessó per una fútil qüestió personal, màxime quan aquesta està plantejada per la superbia d'un sol home, i quan el rompiment que el senyor Pallejá voldria, seria un tort més dels molts que porta causats a la política possibilista.

Tota aquesta ridícula odisea de l'aspirant a l'Alcaldia sembla que portará com a corolari l'expulsió de l'aspirant del partit que el portà uns 30 anys al Consistori. Tot aixó ens interessa molt poc, pero ens en fem ressò per a que la població es capaci de com algú vol ésser regidor, no per a treballar per a la Ciutat, sinó per a satisfer la seva tonta.

Anc que hem de reconéixer que el senyor Pallejá és home que procedeix sincerament al creure's el primer ciutadà de Reus, la més gran capacitat de tot el poble.

Pero és allò: ningú és profeta....

Informació

Escola de Viticultura i Enologia de Reus

Observacions Meteorològiques DEL DIA D'AHIR

		A les 9	A les 15
Baròmetre corregit a 0°.		752.5	752.0
TERMOMETRE	Màxima Sol...	34.0	
	Ombra	30.2	
	Mínima Sol...	21.	
	Ombra	18.8	
PSICRÒMETRE	Termòmetre sec.	26.7	30.7
	Idem humit.	18.0	19.4
Humitat relativa de l'aire.			
Tensió del vapor acuos...			
ANEMÒMETRE	Direcció del vent.	O NO	O NO
	Velocitat del vent.	130.	100.
Pluviòmetre.			
Evaporímetre.			
Estat del cel.			
Ras			

En el Ministeri d'abastos s'han rebut notícies de que en breu arribarà el vaixell «Arnós» procedent de Filipinas amb 500 tonelades d'estany.

Eugeni Mata Pons

REPRESENTACIONS
SEGURS MARÍTIMS

Carnicerías Velles, 5 i 7 (Tel. 366) REUS

Per manca de número ahir l'Ajuntament no pogué celebrar sessió. Ho farà demà de segona convocatòria, a dos quarts de dotze del dia.

Gel SANO (Joaquima)

és el més recomanat per sa puresa. DIPOSIT Plaça de Catalunya, número 7.— Reus.

Des de fa bastants dies totes les expendedureries de tabacs d'aquesta ciutat careixen de paquets de 40 i 50 cèntims, quina falta es repeteix amb bastanta freqüència d'algun temps an aquesta part.

DEPENDENT D'ESCRITORI

S'ofereix per a tot el dia o per hores. Informes en aquesta impremta.

El rector ha remès als quefes de secció un ofici suplicant-los hi la urgent remissió, en compliment de la real ordre del 3 de l'actual, de la relació de les escoles que existeixin vacants per a otorgar a les opositores de l'antic plan pendants de col·locació que formen les llistes d'aspirants.

F. PRIUS DEMESTRE

Corredor de Comerç col·legiat
Arraval Sta. Agna, núm. 57

Valors - Cupons - Camvis - Giros
Compra - venda de valors.
Canvi de monedes i bitllets estrangers.

S'han incendiat uns grans boscos en la montanya del veí poble de Selva del Camp.

LA CASA BUFILL

Plaça de la Constitució, ven sucre de canya, de Cuba, superior, a 70 cèntims la lliura de 400 grams.

El dia 18 d'aquest mes acabarà el plaç concedit per la comissió permanent de Foment per a rebre les informacions escrites aprop del projecte relatiu al foment de la riquesa forestal i declaració de col·lites i guies per a la circulació de vins.

S'ha encarregat novament de la seva Consulta de malalties dels ulls, el Doctor MERCADER. Arraval Alt de Jesús, 36, principal.

Amb motiu del 11 de Setembre, ahir onejà a mig pal la bandera de les quatre barres en les entitats Foment Republicà Nacionalista, Lliga Regionalista, Agrupació Excursionista i Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria.

S'ha confirmat la denuncia formulada per repart illegal de blat argentí a Tarragona.

El senyor Ventosa ha acordat privar el repart a tres industrials de dita ciutat.

Ferrocarrils

Servei de trens que regeix

des de 1er de juliol de 1915

De Reus a Barcelona

Surt 5'03 per Vilanova; arriba 8'48 m.
Vilafranca; 9'38
" 7'25 " 9'23 e.
" 8'49 " 13'27 m.
" 14'13 " 17'42 c.
" 17'16 " Vilanova 21'44 o.
" " Vilafranca 20'37

De Barcelona a Reus

Surt 5'26 (tras. Roda); arriba 9'23 m.
" 9'20 " 12'47 c.
" 15'23 " 19'24 m.
" 19'49 " 21'53 e.

De Reus a Tarragona

Surt 9'57 arriba 10'30 m.
" 12'54 " 13'27
" 14'30 " 15'05 m.
" 18'08 " 18'35 c.
" 20'50 " 21'34 m.

De Tarragona a Reus

Surt 7'35 arriba 8'10 c.
" 12'17 " 12'53 m.
" 16'36 " 17'14 m.
" 19'25 " 20'03 m.

De Reus a Falset i Mora

Surt 7'17 surt 9'27 arriba 10'15 m.
" 10'41 " 11'19 " 11'14
" 13'17 " 14'24 " 14'58 c.
" 16'30 " 18'57 " 19'47 m.
" 19'47 " 21'11 " 21'47 m.
" 22'01 " " 23'05 e.

De Mora i Falset a Reus

Surt 6'13 arriba 7'17 e.
" 6'30 surt 7'42 " 8'39 m.
" 7'01 " 8'43 " 10'19 m.
" 12'17 " 13'11 " 14'03 e.
" 17'27 " 19'12 " 20'59 m.

De Reus a Lleida

Surt 8'22 arriba 11'22 c.
" 13'35 " 20'05 m.
" 17'59 " 22'03 m.
" 20'30 " 0'22 m.

De Lleida a Reus

Surt 5'30 arriba 9'46 m.
" 8'29 " 12'29 m.
" 11'56 " 20'17
" 15 " 17'58 c.

Línia de Valencia

Surten de Salou per a Valencia
6'21, 9'18, 0'02, 18'02 (fins a Benicarló).
Arriben a Salou de Valencia
4'19, 8'32, 18'36, 0'35 (desde Benicarló).

IMP. SANTIÁN - REUS

Gran Hotel - Restaurant de LONDRES

HOTEL DE PRIMER ORDRE

Habitacions amb telèfon urbà i interurbà : : Habitacions amb banys, dutxes i telèfon

Fàbregas i Recasens

BANQUERS

Valors, Cupons, Banca, Canvi, Giros

Rambla dels Estudis, 4 Barcelona

TELÈFONS A 2248 i A 3453

Els cafès GIL

SON: Els de més fortaleza.
Els de més aroma.

Carrer Metge Fortuny, 3 (davant La Fleca)-Reus

ACADEMIA PRÀCTICA

de Comerç-Idiomes-Batxillerat-Magisteri-
Correus i Telègrafs

DIRECTOR

SECRETARI

En Blai Martí Pamies
Llic. en Filosofia i Lletres

En Lluís Rovira Guinart
Professor Pèrit Mercantil

AJUDANTS D'AQUEST INSTITUT GENERAL I TÈCNIC

CLASSES ESPECIALS PER A SENYORETES
i NOCTURNES PER A ADULTES

Aquesta «Acadèmia» compta, a més, amb personal competent per a la preparació de Correus i Telègrafs, anant a càrrec de Mr. & Mme. Agusse el grup d'Idiomes.

MATRICULA PER AL CURS DE 1918-1919
Arraval de Robuster, n.º 19, principal

Col·legi BALMES

PREPARATORI

Parvuls-Elementals-Superiors-Recomanats
ENSENYAMENT DE LA LLENGUA CATALANA

Arraval de Robuster, 19.-REUS

Aquest Col·legi desenrotllarà l'ensenyament amb procediments intuitius i pràctics, no admetent més deixebles que els necessaris per al bon èxit de la mateixa.

MATRICULA DE 1918-1919

SE VENEN

A PREUS BARATÍSSIMS, els materials que es necessiten per al servei de Brigada municipal i llimpiesa pública:

Set carros de ferro galvanitzat, per a la recollida d'escombraries a domicili, de dos metres cúbics de cabuda, tancats hermèticament.

Dos carros-botes de ferro galvanitzat, de 1.100 litres de cabuda, amb dues vàlvules, que al regar escampen l'aigua a set metres d'amplada.

Dos carros-escombres de ferro, sistema modern, escombrant dos metres d'amplada per tirada.

Dos carrets de fusta, recoberts de zinc, amb les seves corresponents cavalleries i gorniments.

Un rodet-atapidor, buit pesa 2.100k. i ple d'aigua 4.500

Un carro tancat, recobert de ferro galvanitzat, per als desperdicis de l'Escorxador.

Un carro tancat, de fusta, per a recollir els animals morts de la via pública.

Quatre carros volcants, d'un metre cúbic de cabuda. Quatre carros-carretes, de baranes altes.

25 pics, 25 xapes, 25 pales, i ferramentes per a empedrar per dos oficials; 36 capots-parapluges; 36 esclups; 36 gorres d'uniforme, amb les seves divises i números.

Tres mangueres de goma, de 8 metres de llargada i 50 centímetres d'amplada, de cinc teles, amb les seves aixetes, enxufes i claus, per a regar els carrers. Tres parells de cuixinets i porta-mangueres.

Una tartana de sis seients, amb els seus gorniments.

Una premsa d'embalar papers i draps. Dues bàscules.

Dos carros-botes de fusta, de sis cargues, amb les seves regadores.

Cinc carros de fusta, per a transportar fems i brossa.

Dos carros-botes de fusta, per a transportar comuna als camps, de cabuda nou cargues.

Vint parells de gorniments de cavalleries i deu ramals també per a cavalleries.

Informes en la impremta d'aquest diari, Llovera, 31

El cas més senzill de TOS

el refredat més simple; qualsevol lleugera inflamació, més que afeccions tranzitòries constitueixen un perill seriós i constant. La TISIS, BRONQUITIS CRÒNICA, l'ASMA, etc., són ben sovint el resultat de catarres mal cuidats. Les

Pastilles Serra

compostes de balsàmics, antisséptics i espectorants que tenen la facultat d'aliviar i curar tota mena de TOS i enfermetats de les vies respiratòries són el millor que pot recomenar-se en la seguretat d'obtenir promptes i satisfactoris resultats

Calma la tos ràpidament, estava el pit, descarrega els pulmons i fan desaparèixer tot seguit la fatiga que oprimia i dificultava la respiració.

ES VENEN A DOS RALS CAPSA

Litínoides Serra

Primera sal litínica fabricada a Espanya per a la obtenció de

RIQUÍSSIMA AIGUA DE TAULA

Exigiu sempre el nom LITINOIDES SERRA sobre fons blau i tindreu la garantia de que la bossa és llegítima, essent l'únic veritable remei per a prevenir i curar malalties de l'estómac, fèrge, ronyons, mal de pedra, etc. Proporcionen una aigua pura, fresca, carbònica, deliciosa de gust.

Es venen en capsas de 12 paquets a 1 pesseta; de 30 paquets a 3'65 pessetes; de 100 a 7 pessetes,

UN PAQUET SOL 10 CÈNTIMS

El Reconstituent millor

és aquell que basant-se en teories científiques admeses universalment proporciona a l'organisme empo- brit un immediat alivi i la reparació progressiva de les forces perdudes.

L'Enofosforina Serra

agradable al paladar com la més fina de les begudes, té una acció vivificant tal que pot dir-se que REFA el cos rendit per l'anèmia; remineralitza la matèria gris, aclareix la ment i retorna el bon humor.

Es indispensables per a totes aquelles persones convalescents de llargues malalties, per a combatre la vellesa prematura, entortir al débil i vigoritzar a l'impotent.

FARMACIA SERRA - Arraval Sta. Agna, n.º 80 - **REUS**

sense aquesta marca

Companyia del Gramófon - S. A. ESPANYOLA

Èxit colossal dels célebres artistes

TITTA RUFO I CARUSO
en discs marca GRAMÓFONO

De venda: **R. PERPIÑA** - Carrer Major, 22 - **REUS**
Despatx: 24, pral.

aparell **NO** és un Gramófon
— CATALEGS GRATIS —

Dipòsit de Relotgeria. - Relotges de butxaca i Despertadors des de 2'90 p.

JOSEP SOLÉ

RECADER DE REUS A BARCELONA
BARCELONA

Bou de la Plaça Nova, 16
Passeig de Gràcia, 62 (Colmado)
Hospital, 4 (Estanc).

REUS

Güell i Mercader, (Hos-
Teléfon 359 talets), 22
Arraval Santa Agna, 5.

TINTORERIA de

Manuel Cibiach

Se renta i tenyeix tota classe de roba. — S'utilitza el planxat elèctric.

Galanes, 7

REUS

A. Terrafeta i de Barberá

Comissions Representacions

Arraval Robust, 38, 1.º **REUS**

Taller de Cerralleria d'obres

JOAN ADSERÁ CAMPS
Carrer d'Alegre, 17. - **REUS**

Representant exclusiu a Reus de les portes d'acer ondulat, i de tots sistemes, de la Casa J. Mas Bagá, de Barcelona, i reparació de les mateixes.

Fàbrica de Capses de Cartró

ENRIC VIDAL

Carrer Galló, 4

REUS

Casa PUJOL

TRAJOS DE LLANA
DES DE 25 PESSETES

Monterols, 37

REUS

Esteve Massagué

Comissions-Representacions

St. Llorenç, 8, 3.º

REUS

DISPONIBLE

JOAN PUJOL

Recader de Reus a Barcelona

Arraval al Jesús,

REUS